

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมท่องเที่ยว มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยในแง่เศรษฐกิจนั้น การท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้ในรูปเงินตราต่างประเทศ ซึ่งจะช่วยในการปรับดุลชำระเงินของประเทศ สร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ การส่งเสริมการท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่นก่อให้เกิดการกระจายตัวของนักท่องเที่ยวไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ซึ่งนำมาสู่การจ้างงานและการสร้างอาชีพ ทั้งในภาคการท่องเที่ยวโดยตรง และการจ้างงานในภาคอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องมากขึ้น เกิดการกระจายรายได้ไปสู่ชุมชน และท้องถิ่น ซึ่งในภาพรวมแล้วจะนำไปสู่การสร้างเสริมความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และความมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ ในขณะที่ในแง่ทางสังคมนั้น การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวภายใต้แนวคิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จะทำให้เกิดการพัฒนาสาธารณสุขโลก และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในแหล่งท่องเที่ยว ยกย่องคุณภาพของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ให้ดีขึ้น นอกจากนี้การเดินทางท่องเที่ยวยังเป็นการเปิดโลกทัศน์ให้แก่นักท่องเที่ยว ได้นำความรู้และประสบการณ์จากการเดินทางมาปรับใช้ในการพัฒนาชีวิตและสังคมให้ดีขึ้น (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, กลุ่มงานฐานข้อมูลการตลาด, 2550)

ในช่วงตลอดระยะเวลา 20 ปีที่ผ่านมา จำนวนนักท่องเที่ยวมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นด้วย ดังจะเห็นได้จากในปี พ.ศ. 2530 มีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยจำนวน 3,482,958 คน สร้างรายได้ให้กับประเทศเป็นจำนวนเงิน 50,524 ล้านบาท จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2550 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศเดินทางเข้ามาในประเทศไทยเพิ่มขึ้นเป็น 14,464,228 คน และสามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศเป็นเงินถึง 547,781 ล้านบาท (ดูตาราง 1)

ตาราง 1

จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางมาประเทศไทยและรายได้จากการท่องเที่ยว
ระหว่างปี พ.ศ. 2530-2550

ปี พ.ศ.	จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)	รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)
2530	3,482,958	50,524
2531	4,230,737	78,859
2532	4,809,508	96,386
2533	5,298,960	110,572
2534	5,086,899	110,114
2535	5,136,433	123,135
2536	5,761,533	127,802
2537	6,166,496	145,211
2538	6,951,566	190,765
2539	7,192,145	219,364
2540	7,221,345	220,734
2541	7,764,930	242,177
2542	8,580,332	253,018
2543	9,508,633	285,272
2544	10,061,950	299,047
2545	10,799,067	323,484
2546	10,004,453	309,269
2547	11,650,703	384,360
2548	11,516,936	367,380
2549	13,821,802	482,319
2550	14,464,228	547,781

ที่มา. จาก รายงานสถิติประจำปี 2550 (หน้า 5), โดย กลุ่มงานฐานข้อมูลการตลาด
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2551ก, กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.

หากพิจารณาจากดุลการท่องเที่ยวในช่วงปี พ.ศ. 2538-2548 จะเห็นได้ว่าประเทศไทยเกินดุลการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องจาก 106,817 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2538 เป็น 286,657 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2548 ซึ่งเป็นผลมาจากการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวที่สูงกว่ารายจ่ายจากการท่องเที่ยว ถึงแม้ว่าในปี พ.ศ. 2548 ดุลการท่องเที่ยวของไทยจะลดลงจากจำนวนนักท่องเที่ยวซึ่งเป็นผลจากปัจจัยภายนอกเป็นหลัก แต่ผลจากการดำเนินมาตรการด้านการตลาด จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้ดุลการท่องเที่ยวของไทยมีแนวโน้มเกินดุลอย่างต่อเนื่อง (ดูตาราง 2)

ตาราง 2

ดุลการท่องเที่ยวของประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ. 2538-2548

ปี พ.ศ.	รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)	เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	รายจ่ายจากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)	เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	ดุลการ- ท่องเที่ยว (ล้านบาท)	เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
2538	190,765	+31.37	83,948	+14.63	106,817	+48.40
2539	219,364	+14.99	105,621	+25.82	113,743	+6.48
2540	220,754	+0.63	59,125	-44.02	161,629	+42.10
2541	242,177	+9.70	59,073	-0.09	183,104	+13.29
2542	253,018	+4.48	69,649	+17.90	183,369	+0.14
2543	285,272	+12.75	82,838	+18.94	202,434	+10.40
2544	299,047	+4.83	96,797	+16.85	202,250	-0.09
2545	323,484	+8.17	56,023	-	267,461	+32.24
2546	309,269	-4.37	55,811	-0.38	253,458	+5.24
2547	384,360	+24.28	83,865	+50.27	300,495	+18.56
2548	367,380	-4.42	80,723	-3.75	286,657	-4.60

ที่มา. จาก โครงการสำรวจค่าใช้จ่ายนักรท่องเที่ยว ปี 2548 (หน้า 5-9), โดย กลุ่มงาน-
ฐานข้อมูลการตลาด การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2548ก, กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.

เมื่อเปรียบเทียบโครงสร้างค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางมาประเทศไทย พบว่า การเปลี่ยนแปลงค่าใช้จ่ายในแต่ละหมวดไม่แตกต่างกัน โดยค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ ได้แก่ ค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึก รองลงมาได้แก่ ค่าที่พัก ค่าอาหาร

และเครื่องดื่ม ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง ค่าพาหนะเดินทางภายในจังหวัด ค่าบริการท่องเที่ยวภายในจังหวัดและค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดอื่น ๆ ตามลำดับ (ดูตาราง 3)

ตาราง 3

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวต่างประเทศ จำแนกตามหมวดค่าใช้จ่าย ปี พ.ศ. 2544-

2548 (หน่วย: บาทต่อคนต่อวัน)

หมวดค่าใช้จ่าย	ปี พ.ศ. 2544	ปี พ.ศ. 2545	ปี พ.ศ. 2546	ปี พ.ศ. 2547	ปี พ.ศ. 2548
1. ค่าที่พัก (%Δ)	975.80 (+4.6)	1,006.89 (+3.2)	982.29 (-2.4)	1,067.59 (+8.7)	1,018.34 (-4.6)
2. ค่าอาหารและเครื่องดื่ม (%Δ)	587.25 (-0.0)	633.03 (+7.8)	632.71 (-0.1)	683.21 (+8.0)	722.97 (+5.8)
3. ค่าบริการท่องเที่ยวภายในจังหวัด (%Δ)	169.96 (-3.5)	164.56 (-3.2)	199.44 (+21.2)	210.60 (+10.6)	165.68 (-24.9)
4. ค่าพาหนะเดินทางภายในจังหวัด (%Δ)	283.26 (-0.5)	315.81 (+11.5)	308.61 (-2.3)	315.25 (+2.2)	311.96 (-1.0)
5. ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง (%Δ)	443.31 (+9.8)	458.28 (+3.4)	466.79 (+1.9)	503.31 (+7.8)	494.03 (-1.8)
6. ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดอื่น ๆ (%Δ)	127.43 (-7.3)	107.79 (-15.4)	122.48 (+4.4)	118.69 (+5.5)	87.29 (-26.5)
7. ค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึก (%Δ)	9,205.59 (-11.5)	8,517.71 (-7.5)	8,781.16 (+3.1)	9,342.96 (+6.4)	8,936.85 (-4.3)

ที่มา. จาก โครงการสำรวจค่าใช้จ่ายนักท่องเที่ยว ปี 2548 (หน้า 41), โดย กลุ่มงาน-ฐานข้อมูลการตลาด การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2548ก, กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.

เมื่อเปรียบเทียบการกระจายตัวเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวต่างประเทศและรายได้จากการท่องเที่ยวจำแนกตามภูมิภาคต่าง ๆ พบว่า จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศสนใจเดินทางท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครมากที่สุด รองลงมาเป็นการเดินทางท่องเที่ยวภาคใต้ และภาคตะวันออก ตามลำดับ ทั้งนี้อาจจะมาจากการดำเนินงานด้านการตลาดต่างประเทศของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จึงทำให้

นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศให้ความสนใจเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย และเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น (ดูตาราง 4)

ตาราง 4

การกระจายตัวเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวต่างประเทศและรายได้จากการท่องเที่ยวจำแนกตามภูมิภาค ปี พ.ศ. 2550

ภูมิภาค	จำนวนนักท่องเที่ยว ต่างประเทศ (คน-ครั้ง)	เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	รายได้จาก การท่องเที่ยว (ล้านบาท)	เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
ภาคเหนือ	2,412,012	-8.74	22,528.08	-9.16
กรุงเทพมหานคร	10,843,548	-6.82	145,470.52	+1.04
ภาคกลาง (ไม่รวม กทม.)	871,192	+37.28	3,732.68	+58.77
ภาคตะวันตก	776,027	-10.54	6,539.27	-3.94
ภาคตะวันออก	5,383,444	+12.84	55,776.00	+14.98
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	334,092	-6.55	1,282.66	+3.53
ภาคใต้	7,003,893	+8.18	125,429.89	+18.30
รวม	27,628,204	+0.87	359,759.10	+8.01

ที่มา. จาก สรุปสถานการณ์ท่องเที่ยวภายในประเทศ ปี 2550 (หน้า 34-36), โดย กลุ่มงาน-ฐานข้อมูลการตลาด การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2551ค, กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.

ประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยวจำนวนมาก ซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละภาค อันเนื่องมาจากสภาพภูมิประเทศ สภาพภูมิอากาศ ประวัติศาสตร์ ตลอดจนศิลปะ ประเพณีและวัฒนธรรม ซึ่งหนึ่งในแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของภาคใต้ที่นักท่องเที่ยวต่างประเทศรู้จักเป็นอย่างดีในด้านความสวยงามของทิวทัศน์ หาดทราย คือ เกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งเป็นเกาะที่มีชื่อเสียงไปทั่วโลก อยู่บริเวณอ่าวไทย ห่างจากสุราษฎร์ธานีไปทางทิศตะวันออก 84 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 247 ตารางกิโลเมตร ถนนรอบเกาะยาว 52 กิโลเมตร พื้นที่ 1 ใน 3 ของเกาะเป็นที่ราบ ล้อมรอบภูเขา ช่วงเดือนมกราคมถึงเดือนพฤษภาคม

เป็นช่วงคลื่นลมสงบเหมาะแก่การท่องเที่ยวที่สุด เกาะสมุย เป็นเกาะที่มีหาดทรายสวย ทรายขาวมีชื่อหลายแห่ง อาทิ หาดเฉวง หาดนาเทียน หาดตลิ่งงาม หาดละไม นักท่องเที่ยว ที่ต้องการหาดทราย ทะเล สายลม และแสงแดด ชายหาดที่ทอดยาวขนานไปกับทะเล ต้นมะพร้าวริมชายหาดและน้ำทะเลใสสวย ล้วนเป็นเสน่ห์ที่ทำให้นักท่องเที่ยวที่เคยไป เกาะสมุยต้องหวนกลับไปอีก นอกจากทะเลสวยน้ำใส เกาะสมุยยังมีกิจกรรมที่กำลัง ได้รับความนิยมไปทั่วโลกบริการนักท่องเที่ยว นั่นก็คือ สปา หรือการดูแลสุขภาพ ด้วยการใช้น้ำบำบัด เช่น การอาบแช่น้ำ อาจจะเป็นน้ำแร่ หรือน้ำร้อน การบำบัดโดยการนวด หรือการใช้พฤษบำบัด โดยใช้กลิ่นพืชพรรณธรรมชาติช่วยในการคลายเครียด ซึ่งมีสถานที่บริการอยู่หลายแห่ง ทั้งในโรงแรมและศูนย์สปาโดยเฉพาะ แต่ละสถานที่มี บรรยากาศ ความสะอาดสบาย และการบริการที่ดีเยี่ยม ชวนให้รู้สึกผ่อนคลายอย่างแท้จริง และสำหรับนักกอล์ฟที่นี่ก็มีสนามกอล์ฟให้ได้ออกกำลังกายอีกด้วย ความสวยงามทาง ธรรมชาติ ความสะอาดสบายของเกาะสมุย ยังผสมผสานด้วยศิลปวัฒนธรรมของชาว-ท้องถิ่นที่ยังคงเป็นรากฐานของความเป็นมาของชุมชนอีกหลายแห่งบนเกาะ เช่น วัดสำเร็จ วัดละไม เจดีย์แหลมสอ เป็นต้น

หากพิจารณาการกระจายตัวเดินทางภายในประเทศของนักท่องเที่ยวต่างประเทศ ในปี พ.ศ. 2550 ภาคได้ พบว่า เกาะสมุยมีจำนวนนักท่องเที่ยวมากเป็นอันดับสามรอง จากภูเก็ต และกระบี่ สามารถสร้างรายได้ให้กับจังหวัดสุราษฎร์ธานีมากถึง 13,214.89 ล้านบาท (ดูตาราง 5)

ตาราง 5

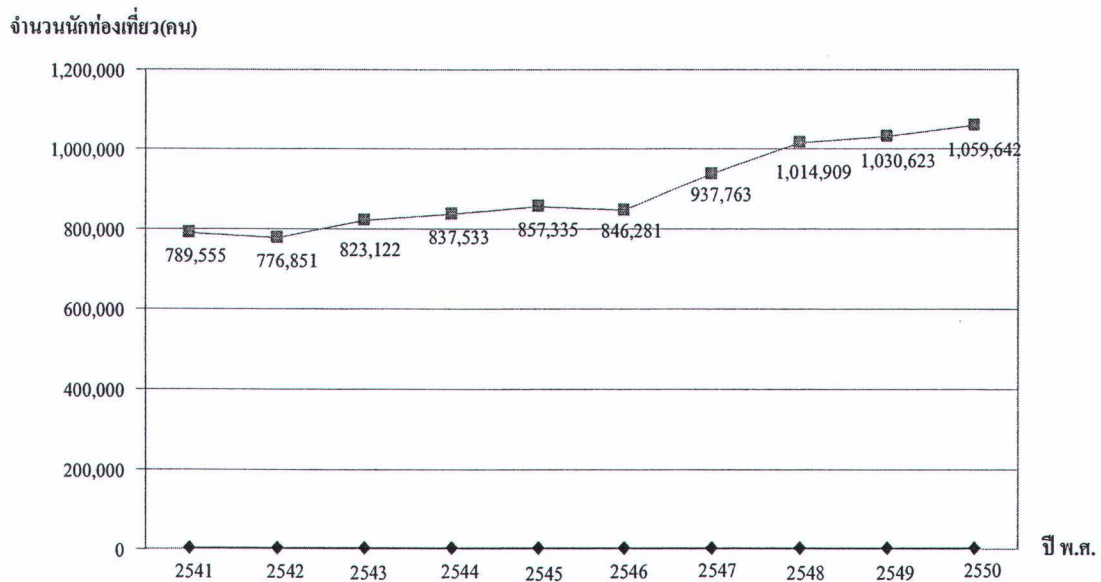
การกระจายตัวเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวต่างประเทศและรายได้ จากการท่องเที่ยว ปี พ.ศ. 2550 ภาคได้

แหล่งท่องเที่ยว	จำนวนนักท่องเที่ยว ต่างประเทศ (คน-ครั้ง)	เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	รายได้จากการ- ท่องเที่ยว (ล้านบาท)	เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
กระบี่	1,106,206	+28.42	18,470.20	+27.09
ชุมพร	50,245	+18.79	207.59	+17.43
ตรัง	70,816	+17.48	414.74	+2.17
นครศรีธรรมราช	22,035	-4.62	78.21	+5.53

ตาราง 5 (ต่อ)

แหล่งท่องเที่ยว	จำนวนนักท่องเที่ยว ต่างประเทศ (คน-ครั้ง)	เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	รายได้จากการ- ท่องเที่ยว (ล้านบาท)	เปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
สุโขทัย-ลพบุรี	187,377	-9.72	488.66	-15.99
ปาดานี	705	+2.17	1.61	+11.03
พังงา	169,905	+12.13	1,809.59	+30.63
พัทลุง	902	+13.17	1.69	+22.46
ภูเก็ต	3,160,349	+11.96	80,362.43	+23.62
เบตง	199,217	-3.18	571.76	-14.74
ระนอง	22,510	-7.02	68.00	-10.35
หาดใหญ่	647,968	-9.15	5,006.15	-3.53
สตูล	34,422	-15.48	161.28	-10.58
สุราษฎร์ธานี	1,331,236	+2.22	17,987.98	+0.49
-เกาะสมุย	898,799	+3.08	13,214.89	+0.54
-เมืองสุราษฎร์	19,144	-21.66	117.05	-14.35
-เกาะพะงัน	287,032	+0.81	2,482.12	+0.02
-เกาะเต่า	127,261	+4.17	2,173.92	+1.43
รวม	7,003,893	+8.18	125,429.89	+18.30

ที่มา. จาก สรุปสถานการณ์ท่องเที่ยวภายในประเทศ ปี 2550 (หน้า 95-102), โดย กลุ่มงาน-
ฐานข้อมูลการตลาด การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2551ค, กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.

ภาพ 1 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะสมุย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541-2550

ที่มา. จาก สถิติการท่องเที่ยวภายในประเทศ ภาคใต้ ปี 2550 (หน้า 426), โดย กลุ่มงาน-ฐานข้อมูลการตลาด, การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2551ข, กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.

ดังนั้น เพื่อเป็นการเพิ่มศักยภาพในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทย ให้สามารถแข่งขันได้ในระดับโลก และเพื่อให้นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเกาะสมุยมีปริมาณเพิ่มมากขึ้น จึงควรจะได้มีการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาท่องเที่ยวเกาะสมุยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ เพื่อให้ได้ทราบถึงสถานการณ์ท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง ซึ่งผลการศึกษาที่ได้จะเป็นประโยชน์ในการวางแผนนโยบาย มาตรการและแผนปฏิบัติการด้านการท่องเที่ยวของประเทศให้เกิดประโยชน์สูงสุด เชื่อถือได้และตรงตามสถานการณ์การท่องเที่ยวที่เป็นมา ดำรงอยู่และจะเปลี่ยนแปลงไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวเกาะสมุยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาท่องเที่ยวเกาะสมุยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาท่องเที่ยวเกาะสมุยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จะทำการสำรวจโดยการออกแบบสอบถามนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในเดือนเมษายนถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2551

สมมติฐานของการวิจัย

1. การกลับมาท่องเที่ยวเกาะสมุยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีความสัมพันธ์กับเพศ อายุ อาชีพ รายได้ พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว งบประมาณเพื่อการใช้จ่ายในการท่องเที่ยว การโฆษณาประชาสัมพันธ์ ความพึงพอใจในการท่องเที่ยว
2. การกลับมาท่องเที่ยวเกาะสมุยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศไม่มีความสัมพันธ์กับปัญหาและอุปสรรคของการท่องเที่ยว

วิธีการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาท่องเที่ยวเกาะสมุยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จะแบ่งวิธีการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (primary data) จะได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการออกแบบสอบถาม ซึ่งจะมีลักษณะเป็นข้อมูลภาคตัดขวาง (cross section data) และเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น (non-probability sampling) โดยใช้วิธีเลือกตัวอย่างแบบบังเอิญ (accidental sampling) จากนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะสมุย จำนวน 400 ตัวอย่าง โดยจะทำการเก็บข้อมูลจากจุดท่องเที่ยวสำคัญบนเกาะสมุย อาทิ หาดเฉวง หาดนาเทียน หาดตลิ่งงาม หาดละไม หาดแม่น้ำ และหาดหน้าทอน เป็นต้น

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) จะได้จากการค้นคว้าข้อมูลทางด้านสถิติการท่องเที่ยว สถานการณ์ท่องเที่ยว ตลอดจนข้อมูลในส่วนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานต่าง ๆ อาทิ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นต้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (descriptive analysis) จะเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางท่องเที่ยวเกาะสมุยมาอธิบายโดยใช้สถิติขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ความถี่ และค่าเฉลี่ย เป็นต้น

2. การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (quantitative analysis) จะเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะสมุย เพื่อทดสอบสมมติฐานในการศึกษา โดยการหาค่าไคสแควร์ (chi-square technique) กับความเป็นอิสระในการจัดจำแนก (test of independent) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และอาศัยตารางการถ่วง (contingency table) หรือตารางที่จำแนกข้อมูลออกมาเป็น 2 ลักษณะใหญ่ ซึ่งเป็นอิสระต่อกัน โดยจำแนกตามการกลับมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกับลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยว พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ทักษะการด้านการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ปัญหาและอุปสรรคของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ การหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยดังกล่าวด้วยโปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Science)

นิยามศัพท์เฉพาะ

นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ (foreign tourist) หมายถึง ผู้เยี่ยมชมชาวต่างประเทศประเภทที่มีการค้างคืนอย่างน้อย 1 คืน ในจังหวัดที่เดินทางไปในครั้งนั้น

นักทัศนอาจร (excursionist) หมายถึง ผู้เยี่ยมชมประเภทที่ไม่มีการค้างคืนในจังหวัดที่เดินทางไปในครั้งนั้น

การกลับมาเที่ยวใหม่ หมายถึง การเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดที่เคยเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวอีกครั้งหนึ่ง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

สามารถนำข้อมูลและผลที่ได้จากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาท่องเที่ยวเกาะสมุยของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ และลักษณะของการท่องเที่ยว ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ จากการท่องเที่ยวมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการตัดสินใจลงทุนหรือดำเนินงานทางด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยวสำหรับผู้ประกอบการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนนำไปใช้ในการวางแผนพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศให้เกิดประโยชน์สูงสุด